ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2022/1620 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 19ης Σεπτεμβρίου 2022

για τη θέσπιση πρότυπων μέτρων έκτακτης ανάγκης σε περιπτώσεις τεχνικής αδυναμίας πρόσβασης σε δεδομένα στα εξωτερικά σύνορα, συμπεριλαμβανομένων εναλλακτικών διαδικασιών που πρέπει να ακολουθούν οι συνοριακές αρχές σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1240 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1240 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Σεπτεμβρίου 2018, για τη θέσπιση Ευρωπαϊκού Συστήματος Πληροφοριών και Αδειοδότησης Ταξιδιού (ETIAS), καθώς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1077/2011, (ΕΕ) αριθ. 515/2014, (ΕΕ) 2016/399, (ΕΕ) 2016/1624 και (ΕΕ) 2017/2226 ([1]), και ιδίως το άρθρο 48 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1240 θεσπίζει το Ευρωπαϊκό Σύστημα Πληροφοριών και Αδειοδότησης Ταξιδιού (στο εξής: ETIAS) για υπηκόους τρίτων χωρών που απαλλάσσονται από την υποχρέωση κατοχής θεώρησης για τους σκοπούς της εισόδου και διαμονής στην επικράτεια των κρατών μελών.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 47 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1240, οι συνοριακές αρχές που είναι επιφορτισμένες με τους συνοριακούς ελέγχους στα εξωτερικά συνοριακά σημεία διέλευσης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]) υποχρεούνται να συμβουλεύονται το κεντρικό σύστημα ETIAS χρησιμοποιώντας τα δεδομένα που περιέχονται στη μηχανικώς αναγνώσιμη ζώνη του ταξιδιωτικού εγγράφου. Ενδέχεται να υπάρχουν περιστάσεις, λόγω τεχνικής αστοχίας σε οποιοδήποτε μέρος του συστήματος πληροφοριών ETIAS ή λόγω αστοχίας της εθνικής συνοριακής υποδομής σε κράτος μέλος, όπου μια συνοριακή αρχή ενδέχεται να μην είναι σε θέση να προβεί στην αναζήτηση που αναφέρεται στο άρθρο 47 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1240.

(3) Σκοπός της παρούσας απόφασης είναι η θέσπιση πρότυπων μέτρων έκτακτης ανάγκης, συμπεριλαμβανομένων των εναλλακτικών διαδικασιών που πρέπει να ακολουθούν οι συνοριακές αρχές στα εξωτερικά σύνορα σε περιπτώσεις όπου μια συνοριακή αρχή ενδέχεται να μην είναι σε θέση να προβεί στην εν λόγω αναζήτηση στο κεντρικό σύστημα ETIAS.

(4) Τα πρότυπα μέτρα έκτακτης ανάγκης προορίζονται να χρησιμοποιηθούν τόσο ως κατευθυντήριες γραμμές όσο και ως βάση, προσαρμοσμένη ανάλογα με τις ανάγκες, για την ανάπτυξη και την έγκριση από τα κράτη μέλη των εθνικών τους σχεδίων έκτακτης ανάγκης για τις περιπτώσεις όπου μια συνοριακή αρχή δεν θα ήταν σε θέση να προβεί στην αναζήτηση στο κεντρικό σύστημα ETIAS κατά τη διενέργεια συνοριακών ελέγχων στα εξωτερικά συνοριακά σημεία διέλευσης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/399.

([1]) ΕΕ L 236 της 19.9.2018, σ. 1.

([2]) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (ΕΕ L 77 της 23.3.2016, σ. 1).

(5) Οι συνοριακές αρχές θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρεκκλίνουν προσωρινά, σε περίπτωση τεχνικής αστοχίας, από την υποχρέωση αναζήτησης στο κεντρικό σύστημα ETIAS και να επαληθεύουν την κατάσταση των αδειών ταξιδιού μέσω του εργαλείου επαλήθευσης που αναφέρεται στο άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1240. Επιπλέον, είναι αναγκαίο να καθοριστεί το περιεχόμενο των κοινοποιήσεων από τις συνοριακές αρχές σε περίπτωση τεχνικής αδυναμίας πραγματοποίησης αναζήτησης στο κεντρικό σύστημα ETIAS λόγω αστοχίας της εθνικής συνοριακής υποδομής σε ένα κράτος μέλος.

(6) Δεδομένου ότι ο κανονισμός (ΕΕ) 2018/1240 αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, σύμφωνα με το άρθρο 4 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία κοινοποίησε την απόφασή της να εφαρμόζει τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1240 στο εθνικό της δίκαιο. Ως εκ τούτου, η Δανία δεσμεύεται από την παρούσα απόφαση.

(7) Η παρούσα απόφαση δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των μέτρων που προβλέπονται στην απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου ([3]). Συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν στις οποίες δεν συμμετέχει η Ιρλανδία· ως εκ τούτου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

(8) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, η παρούσα απόφαση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας η οποία συνήφθη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφενός, και από τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας, αφετέρου, σχετικά με τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ([4]), οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου ([5]).

(9) Όσον αφορά την Ελβετία, η παρούσα απόφαση συνιστά ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που έχει συναφθεί μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ([6]), οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 στοιχείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου ([7]).

(10) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, η παρούσα απόφαση αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ([8]), οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Α της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου ([9]).

(11) Όσον αφορά την Κύπρο, τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία και την Κροατία, η παρούσα απόφαση συνιστά πράξη που βασίζεται στο κεκτημένο του Σένγκεν ή που σχετίζεται άλλως με αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης του 2003, του άρθρου 4 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης του 2005 και του άρθρου 4 παράγραφος 1 της πράξης προσχώρησης του 2011, αντίστοιχα.

([3]) Απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

([4]) ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

([5]) Απόφαση 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31).

([6]) ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

([7]) Απόφαση 2008/146/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 1).

([8]) ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21.

([9]) Απόφαση 2011/350/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, όσον αφορά την κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα και την κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 19).

(12) Ζητήθηκε, σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([10]), η γνώμη του Ευρωπαίου Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, ο οποίος γνωμοδότησε στις 18 Φεβρουαρίου 2022.

(13) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Έξυπνων Συνόρων (ETIAS),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Πρότυπα μέτρα έκτακτης ανάγκης, συμπεριλαμβανομένων εναλλακτικών διαδικασιών για τις περιπτώσεις τεχνικής αδυναμίας πρόσβασης σε δεδομένα στα εξωτερικά σύνορα

1. Όταν είναι τεχνικά αδύνατη η διενέργεια της αναζήτησης δεδομένων ή της αναζήτησης που αναφέρεται στο άρθρο 48 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1240, οι συνοριακές αρχές μπορούν:

α) να ζητούν από τους υπηκόους τρίτων χωρών να παράσχουν το καθεστώς της άδειας ταξιδιού τους (έγκυρη, απορριφθείσα, ακυρωθείσα ή ανακληθείσα) και την περίοδο ισχύος· για τον σκοπό αυτό, οι συνοριακές αρχές μπορούν να δημιουργήσουν διαδικτυακή σύνδεση ή να παρέχουν πρόσβαση σε εξοπλισμό εγκατεστημένο στα σημεία διέλευσης των συνόρων ώστε οι υπήκοοι τρίτων χωρών να συνδέονται με το εργαλείο επαλήθευσης που αναφέρεται στην κατ' εξουσιοδότηση απόφαση (ΕΕ) 2019/970 της Επιτροπής ([11])·

β) να αποθηκεύουν τοπικά πληροφορίες σχετικά με τις εισόδους, όπως δεδομένα ταυτότητας ή ταξιδιωτικού εγγράφου, με σκοπό να καταστεί δυνατή η εκ των υστέρων επαλήθευση του καθεστώτος της άδειας ταξιδιού των υπηκόων τρίτων χωρών που εισήλθαν κατά τη διάρκεια της περιόδου τεχνικής αδυναμίας· Οι συνοριακές αρχές μπορούν να αποθηκεύουν τις πληροφορίες αυτές μόνο για την περίοδο της τεχνικής αδυναμίας και της επακόλουθης επαλήθευσης· ή

γ) να απαλλάσσονται προσωρινά από την υποχρέωσή τους να συμβουλεύονται το κεντρικό σύστημα ETIAS.

2. Η ενημέρωση που προβλέπεται στο άρθρο 48 παράγραφοι 1 και 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1240 πραγματοποιείται χωρίς καθυστέρηση μέσω διαύλων επικοινωνίας που μοιράζονται οι συνοριακές αρχές, οι εθνικές μονάδες ETIAS και η κεντρική μονάδα ETIAS.

3. Η ενημέρωση που προβλέπεται στο άρθρο 48 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1240, η οποία γίνεται από τις συνοριακές αρχές στην κεντρική μονάδα ETIAS και στην αντίστοιχη εθνική μονάδα ETIAS, περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το/τα συνοριακό/-ά σημείο/-α διέλευσης που επηρεάζεται/-ονται από την αστοχία και την αρχή που δεν είναι σε θέση να διενεργήσει την αναζήτηση· και

β) την ημερομηνία και την ώρα κατά την οποία συνέβη η αστοχία·

γ) όπου είναι δυνατόν, την περιγραφή της αστοχίας και τον χρόνο απόκρισης για την επίλυση της αστοχίας.

Η κεντρική μονάδα ETIAS, όταν ενημερώνει τον eu-LISA και την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1240, παρέχει τις ίδιες πληροφορίες με αυτές που λαμβάνει από τις συνοριακές αρχές.

Άρθρο 2

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

([10]) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).

([11]) Κατ' εξουσιοδότηση απόφαση (ΕΕ) 2019/970 της Επιτροπής, της 22ας Φεβρουαρίου 2019, σχετικά με το εργαλείο με το οποίο οι αιτούντες μπορούν να παρακολουθούν την κατάσταση των αιτήσεών τους και να ελέγχουν την περίοδο ισχύος και την κατάσταση των αδειών ταξιδιού τους, σύμφωνα με το άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1240 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 156 της 13.6.2019, σ. 15).

Βρυξέλλες, 19 Σεπτεμβρίου 2022.

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN